

1. Cítím, že v žilách mi bobtná krev,
nervy mám snad i v konečcích vlasů,
letištní dráha je životní šev,
co ušili ještě za starých časů.
A co když odletí beze mne?
Co když mě odhalí? Stačí jen málo,
bágly mám velice objemné,
v srdci a hlavě vezu si nálož
a s tím nechci dál žít.
2. Je to určitě vidět a celník to pozná,
ty ruce se mi tak protivně potí
a fronta k odbavení, ta je hrozná,
to se mi nezdá - ten chlap nás fotí!
Kousek nad Ruzyní začíná svět,
vem ho jak knihu a stránku si založ,
máme však zpoždění - musím vydržet,
tolik let zpoždění a v hlavě tu nálož
a s tím nechci dál žít.
- R: Tak škrtni sirkou, co plamínek? Kupředu vlaje -
- to když silná a veliká-převeliká vůle tvá je.
A pak ho sfoukni, a když ti nezabliká, tak jsi silnější nikdy
nebyl,
[: zašeptej: Amerika, Amerika, Amerika, palec vztyčený k nebi. :]
3. V podstatě mají dvě možnosti -
- buďto mě pustí, anebo ne,
letištní dráha je předmostí,
tonoucí stéblo neutone.
Pokud mě z letadla teď nevyrve hlas,
co tolik životů přelomil v půli,
pak vím, že právě nadešel čas,
který už vejpůl zlomí tu zvůli
a s tím nechci dál žít.
4. Letadlo roluje ke startu,
horolezec si stírá pot z čela,
motory řvou jak stádo levhartů
a ten tlak mi trhá srdce z těla.
Je osmého září osmdesát devět,
jsem kapka lávy s napjatou pletí,
jsem pupeční šňůra ve slepém střevě
a start mě utal - letadlo letí
a s tím chci dál žít.
- R: + zašeptej: Amerika, Amerika, Amerika,
palec vztyčený k nebi,
zašeptej: Amerika, Amerika, Amerika ...